

ΠΑΝΘΕΣΠΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'
Αριθμός Φύλλου 376109

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 Ιανουαρίου 1958

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμή φύλλου Δραχμή 1

Όροι Συνδρομών

Δήμιον, Ένώσεων, Τραπεζών Δρ. 300
Κοινοτήτων, Έπαγ. Όργαν. > 200
Ιδιωτών Έσωτερικού έτησια > 50
έξαμ. > 30
Έξωτερικού έτησια δολάρια 12
Λημοσύνης κατά χιλιοστόν Δρ. 1,5
Κοινωνικά > 15

Εμβάσματα αλληλογραφία:
Ιωάννην Κ. Οικονομίδην
Ηγουμένησαν

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ Γ. Σ. "ΠΕΖΩΝ", ΚΡΗΤΗΣ ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ

«Άρκεϊ εἰς ἀνὴρ ζήλω πεπυρωμένος,
ὁλόκληρον Δῆμον ἀναμορφῶσαι»

† Ίωαν. Χρυσόστομος

Στὴν ἱστορία τοῦ ἔθνους μας καὶ στὶς διάφορες ἐκδηλώσεις τοῦ βρισκομένου φυσιογνωμίας, ποὺ ἔφθαν τὴν σφραγίδα τοὺς στὸ πέρασμά τους, μετὰ τὴν πίστι τοὺς στὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας καὶ μετὰ τὴν φλογερὴ τοὺς ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν στὸν ἀγωνιζόμενον γιὰ τὴν ἐπίβασιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Στὴν ἐποχὴ μας ὅμως τοῦ ἐγώσμου καὶ τοῦ ζεμανφουτισμοῦ, τὸ φαινόμενον τῆς θυσίας ἀτόμων γιὰ τὴν εὐμερίαν τοῦ συνόλου, γίνεται ὀλο καὶ πιὸ σπάνιον. Γι' αὐτὸ καὶ ὅπου παρουσιάζεται, σ' ὁποῖον δὴποτε τομέα τῆς ζωῆς κ' ὅν ἐκδηλώνεται, κρῆος ἱερὸν ἔχουν οἱ ἄνθρωποι νὰ τὸ θάξουν ἀπὸ τὴν ἀφάνεια καὶ σὰν φάρο φωτεινὸ νὰ τὸ προβάλουν γιὰ νὰ φωτίξουν τὸν δρόμον τῶν πολλῶν, ποὺ ἀγωνίζονται νὰ τραβήξουν ἐμπρὸς σκοντάφτοντας σὲ ἐμπόδια καὶ καμμιὰ φορὰ κινδυνεύουν νὰ χάσουν τὴν ἐλπίδα τῶν γιὰ μιὰ καλύτερην μέραν.

Τέτοιος φάρος πρώτης δυνάμεως, σὲ ἔντασι φωτός, εἶναι ἡ ἑνωτικὴ Γεωργικὴ Συνεταιρισμῶν Πεζῶν, τῆς ἐπαρχίας Πεδιάδος τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης. Δημιουργοὶα πίστεως καὶ ἀγάπης μέχρις αὐτοθυσίας, δύο ἀνθρώπων, παραμένει ἀγνωστὴ γιὰ τοὺς πολλοὺς Ἕλληνες.

Ἡ ἀκτινοβολία τοῦ φάρος αὐτοῦ ἐν ᾧ ξεπερνᾷ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Πατρίδος μας κ' ἔφθανεν εἰς τὴν Σκανδιναβικὴν χώραν διδιδόντας ἰσοτιμία μεταξὺ τῶν ὁμοίων τοῦ σὲ ἔντασι, σὺν τὸν τόπον μας ἔμεινε παρασιωπημένη καὶ σχεδὸν ἀγνωστή. Μὲ τίς γραμμὰς αὐτῆς θὰ προσπαθῶμεν νὰ τὴν παρουσιάσουμε στοὺς ἀγρότας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅς τὸ ποῦμε προκαταβολικῶς, ὅχι τόσο γιὰ νὰ δοξασθῇ καὶ φημισθῇ αὐτὸς, ὅσο γιὰ νὰ ὠφεληθῶν ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ οἱ ἄλλοι.

Ἡ ἑνωτικὴ Πεζῶν ἰδρύθη τὸ 1933, μὲ ἀρχικὴν δύναμιν δέκα Συν/σμῶν καὶ μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Κώστα Καλεμπεριώτη καὶ τοῦ Μ. Οικονομίδου, συνταξιούχου δημ/λου, γιὰ νὰ φθάσῃ σήμερον ν' ἀγκαλιᾷ 14 παραγωγικοὺς καὶ πιστωτικοὺς Συν/σμούς μὲ 1500 ὀργανωμένους συνεταίρους.

Σκέψις, σκοπὸς καὶ φιλοδοξία τῶν δύο πρωτεργατῶν καὶ ὀργανωτῶν τῆς ἑνώσεως ὑπῆρξαν: Ἡ ἀνάπτυξις καὶ καλλιτέρευσις τῆς παραγωγῆς τῶν χωριῶν τῆς ἐπαρχίας Πεδιάδος.

Ἡ αὐτοδύναμις ἐπεξεργασίας, διομηχανοποιήσις καὶ ἐμπορία τῶν κυριωτέρων προϊόντων τῆς περιοχῆς, λαδιοῦ καὶ σταφυλῶν

καὶ, φυσικὰ, σὰν συνέπεια τῶν παραπάνω σκοπῶν ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιοτικού ἐπιπέδου τῶν συνεταρισμένων, σ' ἓνα περιβάλλον καὶ τρόπον ζωῆς πολιτισμένον.

Ἐφαρμόσθησαν οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι ἓνα σύνολο οἰκογενειῶν συμπατριωτῶν τους, ποὺ νῦναι νοικοκυρεῖται σὲ περαιοῦσις τους, σὲ οἰκονομικὰ τους, σὲ ζωὴν τους, μακρὰ ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τρίτων καὶ τῆς θανατικῆς περιπέτειας τους. Καὶ πρὸς τιμὴν τῶν τὸ ἐπέτυχαν σ' ἓνα μεγάλο βαθμὸν ὡς τὰ σήμερα, παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ τὴν μεσολάβησιν τῆς οὐλερίας ἐθνικῆς κατοχῆς. Σκληρὸς καὶ ἀδιάκοπος ὁ ἀγὼνας τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἐξουδετέρωσός τῶν ἐμποδίων. Ἀδύνατον νὰ συλλάβῃ καὶ ἐκτιμήσῃ κανένας σήμερα τὸ ἔργο, ποὺ ἐπαρκατοποίησαν οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι τῆς ἑνώσεως Πεζῶν, ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ πρῶτος ἐκτελεστὴς μὲ τὸν νοῦν τοὺς τὸ ἐκίνημά τους ἀπὸ τὸ τίποτε καὶ βλέποντας σήμερα τὸ ἀποτέλεσμά, τὸν τεράστιον αὐτὸν παραγωγικόν, διομηχανικόν καὶ ἐμπορικόν ὀργανισμόν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ
(Ἀπὸ τὸν Ἀγρ. Ταχυδρόμον Δ)βρίου 1957)

Η ΠΡΕΒΕΖΑ ΦΘΙΝΕΙ...

2ον (τελευταίον)

Ἐθαπλήνησεν ὁ Δῆμος περὶ τὰς 3.000 λίρας γιὰ τὸ ὑδραγωγεῖον. Ἐξῆς ἀπὸ τὴν πόλιν περὶ τὸ φρούριον Παντοκράτορος αἱ ἐγκαταστάσεις ὑδραγωγείου. Ἀντιλεῖται τὸ νερὸ, ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἐκ βάθους 70 μέτρων. Μιὰ πελώρια δεξαμενὴ ἀναβιβάζει τὸ νερὸ εἰς ὕψος 30 μέτρων. Ἐστὶ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἄνοδος τοῦ νεροῦ εἰς τὰ πλέον ὑψηλά σπιτία. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει νερὸ σὲ σπιτί του. Ἐλλείπουν τὰ ὅλκα διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν ὅλων τῶν κατοίκων, τὰ ὅποια καὶ ἀναμένονται. Ἄνω τῶν 1.200 ὑδρομέτρων ἔχουν τοποθετηθῇ εἰς τὰ σπιτία. Ἀναμένονται καὶ ἄλλα 300 διὰ τὰς πτωχικὰς οἰκογενεάς, τὰ ὅποια θὰ ἐξοφληθῶν μετὰ δόσεις.

Τὰ ἱαματικά λουτρά τοῦ Δήμου Πρεβέξης αποτελοῦν πηγὴν πλούτου διὰ τὴν Πρεβέξαν. Τὰ ἐπισκέφθημεν καὶ ἐθαυμάσαμεν τὰς ἐγκαταστάσεις. Διὰ τὴν στέγασιν ὅμως τῶν λουομένων δὲν ἐπαρκοῦν τὰ παρῶντα ξενοδοχεῖα. Ὁ κ. Δήμαρχος προσπαθεῖ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυμάτος νὰ ἀνεγείρῃ νέον ξενοδοχεῖον.

Κοντὰ στὰ λουτρά, ἐπὶ οἰκοπέδον παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Δήμου, ἔχει ἀνεγερθῇ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ΑΓΡΕΞ (παραοικήματα ΑΤΕ) ἐργοστάσιον τεραστίας ἐκτάσεως διὰ τὴν συσκευασίαν τῶν ἐσπεριδοειδῶν Ἀρτης καὶ Πρεβέξης, 120 ἐργάτης Πρεβεζιάνοι ἐργάζονται σὲ ἐργοστάσιον.

Διὰ τὴν ἐπίστρωσιν τῶν δρόμων τῆς Πρεβέξης προτίθεται ὁ Δῆμος νὰ ἰδρύσῃ ἐργοστάσιον παραγωγῆς συ-

ροκονιάματος, τὸσον διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου, ὅσον καὶ δι' ἐπιχειρήσεων. Καὶ ἔχει προέλθῃ εἰς σχετικὰς ἐνεργείας. Ὁ ἡλεκτρισμὸς εἶναι ἄπλετος ἡμέραν καὶ νύκτα. Ἰδρύθη εἰς Πρεβέξαν πυροσβεστικὸς σταθμὸς τῇ βοήθειᾳ τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Ἀθανασίου. Τὰ κτίρια τοῦ σταθμοῦ ἐγένοντο δαπάνη τοῦ Δήμου.

Ἐντὸς τοῦ ἐλαιῶνος καὶ πρὸς τοὺς συνοικισμοὺς Παντοκράτορος, Μύτικα, Ἀγίου Θωμᾶ, Ἀγίας Τριάδος καὶ Νεοχωρίου, ὑπαγομένους εἰς τὸν Δῆμον Πρεβέξης, ἦνοι-

γῆσαν ἀγροτικοὶ δρόμοι, οἱ ὅποιοι καὶ θὰ σκυροστρωθῶν μελλοντικῶς. Γενικῶς εἰς τὴν Πρεβέξαν πνέει ἄνεμος δημιουργικῆς χάρις εἰς τὸν προοδευτικὸν Δήμαρχόν της καὶ τὴν πολυτίμον συνδρομὴν τοῦ Νομάρχου της, διὰ τὸν ὅποιον ἠκούσαμεν πολλὰ κολακευτικὰ λόγια καὶ τὸν ὅποιον, ἐλλείψει χρόνου, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν προσωπικῶς διὰ νὰ ἀκοῦσώμεν καὶ τούτου χάριν γνώμας ὡς πρὸς τὰ φλέγοντα ζητήματα τῆς Πρεβέξης.

Ι. Κ. Ο.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑ

Πολύτιμον βοήθειαν, χωρίς νὰ τὸ θέλῃ, μᾶς παρέχει ὁ κ. Ί. Μοναστηριώτης μετὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ «Θ. Βῆμα» τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐπιστολὴς του, δι' ἧς μᾶς διαβεβαίωσεν — ἀπάντων οὗτος ἀντὶ τοῦ κ. Νομάρχου — ὅτι τὸν ἀγρόν οἰκοπέδον τοῦ Δημοσίου, πρὶν κατέχει ἀδικοῦτως ὡς μουσουλμανικόν, οὐδεμίαν δύναμιν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀποσπᾷ ἀπὸ τὰς χεῖρας του, διότι τὸν προστατεύει ὁ ἀγροτικὸς Νόμος. Ἡ ὁμολογία αὕτη θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ἐνὸς τῆς Δικαιοσύνης διὰ ν' ἀποδείξωμεν πόσον ὀρθοί εἶναι αἱ ἐκτιμήσεις μας ὅτι οἱ Νόμοι εἶναι ἀδικοὶ καὶ ἡ καθ' ἡμῶν κατηγορία εἶναι καὶ ἀδικία καὶ ἀσέβητος. Διότι τί Νόμος εἶναι αὐτὸς ποὺ χαρίζει εἰς ἓνα μόνον ἄνθρωπον, ὁπερὶ ἧκα καὶ ἀνίκανον νὰ αὐτοεργασθῇ τὸ κτήμα, ἓνα τέτοιο κτήμα ἀξίας προπολεμικῆς 500 καὶ ἦδη πλέον τῶν 1.000 λιγῶν, ὅταν πολυμελὲς οἰκογενεαρχαί, στερούμενοι

πόρων ζωῆς καὶ ἀγρόται ἀποκλείονται τοῦ κλήρου; Ἐντὸς τοῦ πλουτοῦ τοῦτον κτήματος τὸ κράτος ἐδόθηκε εἰς τὸν κ. Μοναστηριώτην μίαν νεοκτιστὴν κατοικίαν ἐντὸς τοῦ κτήματος, εἰς τὸ ὅποιον κατοικεῖ καὶ νοικιάζει καὶ δομάτια. Πέραν τούτων ἐδικαιώθη καὶ 30' ἐλαιοδένδρων εἰς τὸ Γραικόχωρον. Ἄν οὗτω ἐννοεῖται ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη, ἅμεις πάσο, ἄλλ' ἡμεῖς τὴν ἐννοούμεν διαφορετικῶς. Ἡ Πολιτεία ἀφαιλεῖ νὰ ἐξασφάλισῃ τὰ γηραιά σ' ἓναν ὑπερήλικα γέροντα. Ἄλλα δι' ἄλλου τρόπου. Καὶ μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἀναγκῶν ἐνὸς γέροντος, ὁ ὅποιος δὲν κατῴρθε νὰ δημιουργήσῃ κατὰ γὰ τὰ γηραιά του. Καὶ ὅχι νὰ τὸν κάμῃ πλούσιον, καθ' ὅν χρόνον ἄλλοι στεροῦνται τοῦ ἄτονον καὶ μᾶς ὁκᾶς λαδιοῦ. Καὶ ἡ κόπτα δταν πίνῃ νερὸ κοιτάζει τὸν Θεόν. Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν πρέπει νὰ κοιτάζωμεν πρὸς τὸν Θεόν; Τὸν κ. Μοναστηριώτην ἐγκαί-

«Ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ ἐνθυμῶνται τὴν θλίβεράν αὐτὴν ἐπέτειον. Καὶ περισσώτερον ἡμεῖς ποὺ τὴν ζήσαμε τὴν ἡμέραν αὕτη. Ἦτο ἡ 21 Ἰανουαρίου 1943. Εἰς τὰς φυλακάς καὶ στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῶν Πατρῶν ἐκρατοῦντο 200 Ἕλληνες ἀξιοματικοί, ἀνώτατοι, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν. Κατοχῆς ὡς ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Συνεληφθησάν ὅλοι παρὰ τῶν ἰταλῶν εἰς Παράς, διὰ τὴν προσθήκην τῶν εἰς ἰταλίαν ὡς ὁμήρων. Κατηγοροῦντο ἀπὸ τὴν ἑλβετικὴν Θεσσαλίαν Ἀττικὴν, Ἰονίους Νήσους, Ἀχαρνῶν καὶ κλπ.

Ἐξ αὐτῶν ἀπελύθη ἕκ Πατρῶν ὁ ἀειμνηστὸς ἡδὴ στρατηγὸς Θεόδ. Μανέττας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἶχε προηγηθῇ ἡ ἐκτόπισις εἰς ἰταλίαν τοῦ ἐτέρου ἀδελφοῦ τοῦ στρατηγοῦ Κ. Μανέττα.

Τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1943 ἐπέλασαν ἐκ Πατρῶν ἓνα ἀποστολὴν προοριζόμενον δι' ἰταλίαν. Μετέφερον εἰς αὐτὸς οἱ ἰταλοὶ ἓνα ἀρτίθυον ἀνωτέρων. Οἱ ὑπόλοιποι παρέμειναν διὰ τὴν μεταφορὰν εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν.

Οἱ κρατούμενοι περνοῦσιν ἡμέρας ἀγωνίας. Ἐφθάσε, τέλος, ἡ 21η Ἰανουαρίου. Τὸ ἀπόγευμα εἰδοποιεῖται ὅτι κρατούμενοι ἐν ἀπομονώσεϊ Ἕλληνες ἀξιοματικοί, νὰ εἶναι ἔτοιμοι ἐντὸς δύο ὥρων διὰ νὰ ἀναχωρήσουν δι' ἰταλίαν.

ΧΑΡΙΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΣ

ΤΙ ΚΑΜΟΥΝ ἈΛΛΟΥ Οἱ ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΟΙ

Εἰς τὴν συνάδελφον «Ἡ Φωνὴ τοῦ ἀγρότου» Φιλίππου ἀδὸς διαβάσαμεν τὰ ἑξῆς:

«Τὴν 20ην τρέχοντος μηνὸς πολλοὶ κατοικοὶ τῆς κοινότητος Ἀγίου Γεωργίου ἀνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ λαβόντες γνῶσιν ὅτι ἡ ἑλβετικὴ Ἀπαλλοτριώσεων ἐνέκρινεν τὴν ἐγκατάστασιν διτῶν κτηνοτροφῶν ἐκ Κονκλεσίου μετέβησαν εἰς θέσιν «Κοινοῦρέτσια» καὶ διώξουν διὰ τῆς βίας τοὺς κτηνοτρόφους. Τὸ ἐπεισόδιον θὰ εἶχε λάβει σοβαρὰν ἑκτασιν ἂν ὁ κ. Παντολάς, Δ)τῆς Χοροφυλακῆς Φιλιππιάδος δὲν εἶχε χειροσθῇ τὸ ζήτημα. Ἰαν ἐνέκρινεν...»

Ἐλαβε, γράφει ἡ συνάδελφος, διαμαρτυρίαν ἀποσταν 40 ὑπογράφους τῶν κατοίκων Ἀγίου Γεωργίου, δι' ἧς κατακοῖνον τὴν ἀπόφασιν τῆς ἑπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως καὶ διπλῶνουν δημοσίᾳ ὅτι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀποσταθῶν.

Ἡ ἰδία συνάδελφος εἰς ἄλλο φύλλον γράφει ὅτι μετέβη ἐπὶ τὸν ὁ Νομάρχης Πρεβέξης καὶ ὁ Αἰοικητὴς Χοροφυλακῆς καὶ ἔδοξαν αὐτοῖς εἰς τὴν διαφορὰν ὑπὲρ τῶν κατοίκων.

Αὐτὰ ὅμως συμβαίνουν ἢ στοῦμεν διὰ τὴν πολυτίμον βοήθειάν του. Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τῆς ἐπιστολῆς του θὰ λάβῃ συντόμως ἀπάντησιν.

ταλίαν. Θλίψις καὶ κατῆφεια κατέλαβε τοὺς πάντας γιὰτὶ δ' ἄφινον τὴν ἀγαπημένην τοὺς πατρίδα καὶ δὲν ἔξεναν ἂν θὰ ξαναγύριζαν καὶ πάλιν κοντὰ στοὺς δικούς των. Σὲ μιὰ ὥραν ὅλοι ἦσαν ἔτοιμοι. Καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥραν, μόλις βασίλευε ὁ ἥλιος, αὐτοκίνητα φορτηγὰ ἰταλικά μετέφερον τοὺς μελλοθανάτους εἰς τὴν προκυμαίαν Πατρῶν ὅπου ἀμέσως ἐφορτώθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀμὸν ἀναμένον ἰταλικὸν ἀποπλῖνον «Πόλις τῆς Γενούης», τὸ ὁποῖον καὶ ἀπέπλευσεν ἀμέσως. Πολλοὶ εἶχον τὴν προαισθησιν ὅτι θὰ τορπιλισθῶμεν κατὰ τὸν πλοῦν. Οἱ ψυχραίμοτεροι δὲν ἐξεδηλώνοντο. Ἐδίδαν κουράγιον στοὺς ἄλλους καὶ ἂς συνέχισαν ἀπὸ τὰ ἴδια συναισθήματα.

Στὰ νερά τοῦ Ἰονίου πελάγους ἐκύλα ἡρεμὰ τὸ καράβι. Πέρασε ἡ νύχτα, νύχτα ἀγωνίας, ἄνευ ἀπενυχταίου. Ἐξ προῖντος ὅμως βρισκομασθε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἡπειρωτικὰ βουνὰ καὶ ἰονικὰ νησιά. Οἱ ἡπειρώτες καὶ οἱ Κεραυραῖοι προσπαθῶμεν ἀπὸ τὰ παραθυράκια νὰ ἰδοῦμε τοὺς τόπους ποὺ γεννηθήκαμε καὶ ποὺ δὲν ἔξεραμε ἐάν θὰ τοὺς ξαναβλέπαμε. Οἱ ἰταλοὶ δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν. Μᾶς ἀποδοῦσαν βιάσεις, μετὰ τὰ κοντάκια τῶν ὅπλων των. Μᾶς ἐμίσουν διότι τοὺς εἶχαμε ταπεινώσει. Καὶ ὡς αἰ-

μαλώτους καὶ ἀόπλους μᾶς ἐφροδύντο...

Τὸ καράβι κυλοῦσε στὰ γαλανά νερά. Ἐφθάσαμε κατὰ τὸ μεσημέρι σὲ τὸ ὕψος τῆς Αἰλώνας. Ἐστρεψε τὸ τιμόνι πρὸς τὸ Μπάρι. Ἐνας ἰταλὸς ἀξιωματικὸς, ὠρεῖος καὶ ἐδὸςταλῆς ὑποπλοίαρχος, μᾶς εἶπε «ἔδω ἡ θάλασσα εἶναι δική μας, μὴ φοβάσθε πλέον». Πολλοὶ πέσανε στὰ κρεβάτια νὰ κοιμηθῶν. Καὶ πρῶτος ἐγὼ. Μιὰ ἰσχυρὰ δόνησις τοῦ καραβιοῦ μετὰ μιὰ ὥραν — τὴν 1.30 τῆς 22ας Ἰανουαρίου — καὶ ἔνας ἐκκωφαντικὸς κρότος μᾶς ἔκανε νὰ ξυπνήσωμεν ἐντρομοί. Καταλάβαμε ὅτι τὸ κακὸ συνετελέσθη. Τὸ καράβι ἐβλήθη δι' ἐπιτυχῆς τορπίλλης τῆς ἀγγλικῆς ὑποβρυχίου. Ἐξήπνησα ἐντρομος καὶ μ' ἓνα τραῦμα στὴν κεφαλὴ. Τὸ αἷμα ἔρρεε ἄφθονον. Ἀλλὰ ποὺ ἂς ἐκκίταζε τὴν ὥραν αὐτὴν τὸ πνιγμὸν τὸ τραῦμα, ἀφ' οὗ ὁ κίνδυνος τοῦ πνιγμοῦ ἦτο ἄμεσος. Ὑστερα ἀπὸ λίγον δευτέρα τορπίλλη ἐξεσφενκίσθη κατὰ τοῦ καραβιοῦ μας, ποὺ ἀκόμη δὲν εἶχε θυθῆ ἀπὸ τὴν πρώτη τορπίλλη. Τὸ δευτέρα κτύπημα ὑπῆρξε καίριον. Ἐντὸς λεπτῶν τὸ καράβι βυθίσθηκε. Ὅσοι εὐρίσκοντο ἀκόμη μέσα σ' αὐτὸ ἐπνίγησαν ὅλοι. Οἱ ἄλλοι ἐπάλαμον μετὰ κόμαστον στὴν φουρτουνιασμένη θάλασσα γιὰ νὰ σώσουν τὴν ζωὴν των. Ὁ χώρος μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει τὴν περιγραφήν τοῦ δράματος ἐκεῖνον ποὺ τὸ ζήσαμε οἱ ἴδιοι. Εἰς τὰς ἀνάς τῆς νήσου Σάσωνος μετεφέρθησαν οἱ διασωθέντες, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ γράφων. Εἰς τὴν προσκλητήριον εὐρέθημεν παρόντες 82 ἀξιωματικοί. Ἀπουσίαζον 72 πνιγνέτες στὰ νερά τῆς Ἀδριατικῆς. Καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν ὁ ἥρωας τῆς Πίνδου συνταγματάρχης Δαβάκης, ἀδελφὸς τοῦ σημερινοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Γράφομεν τὸ σημεῖωμα αὐτὸ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 14 ἐτῶν ἀφ' ὅπου οἱ 72 ἀγαπῆτοί μας συνάδελφοι καὶ συμπολεμισταὶ ἔπασαν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως γιὰ τὴν πατρίδα μας. Ὡς εἶδος μνημοσύνου καὶ καθήκοντος εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ πρὸς αὐτοὺς. Αἰωνία τῶν ἡμῶν.

Ι. Κ. Ο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΤΟΠΙΚΙΣΜΟΥ



Τὸ περικαλλὲς Νοσοκομεῖον τῶν Φιλιππῶν, καύχημα ὅλων τῶν Θεσπρωτῶν καὶ στολίδι τῆς ἀκριτικῆς κομπολόως, προσφέρει ἀκεκμημένους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὕγεια τοῦ λαοῦ καὶ ἴδια τῶν πασχουσῶν τάξεων.

